

Πρώτο Θέμα, συνέντευξη στον Αλέξανδρο Κασσιμάτη
«ΑΝ ΔΕΝ ΜΑΣ ΔΙΝΟΥΝ ΔΟΣΕΙΣ, ΔΕ ΘΑ ΠΛΗΡΩΝΟΥΜΕ ΟΜΟΛΟΓΑ»

Έχουν περάσει πέντε μήνες από τις ευρωεκλογές. Δεν είναι λίγοι εκείνοι που θεωρούν κ. Μηλιέ, πως έχετε περάσει στην «απέναντι όχθη». Ασκείτε, αρκετές φορές, σκληρή κριτική στις πολιτικές του ΣΥΡΙΖΑ. Θεωρούν, δε, πως η αιτία δεν είναι η πολιτική και οικονομική σας άποψη, αλλά η «πίκρα», από τη μη εκλογή σας. Μια ερμηνεία που και εντός κόμματος, έχει ακουστεί...

Η συμμετοχή μου στα ψηφοδέλτια των ευρωεκλογών έγινε εφικτή ύστερα από προσωπική πρόσκληση και πρόταση του Αλέξη Τσίπρα. Ομολογώ ότι στην αρχή αιφνιδιάστηκα, θεωρώντας ότι ο ρόλος μου ως υπεύθυνου Οικονομικής Πολιτικής ήταν εντός της Ελλάδας, ωστόσο, έδωσα τη μάχη, όπως πρέπει να δίνεται κάθε μάχη και προετοιμάστηκα για την ευθύνη που σε περίπτωση εκλογής μου θα μου ανατίθετο. Όλα τα άλλα, τα σχόλια και τα παραπολιτικά, είναι μίζερες και ποταπές αστειότητες και κακοήθειες, με κοντά ποδάρια. Ευτυχώς για μένα, δεν είμαι ανέστιος επαγγελματικά, και μάλιστα έχω την τύχη όλα αυτά τα χρόνια, να προσφέρω τις υπηρεσίες μου στο κόμμα, χωρίς να έχω εγκαταλείψει το ερευνητικό και διδακτικό μου έργο, γεγονός που μου δίνει διπλή δύναμη. Θεωρώ ότι η μία δραστηριότητα τροφοδοτεί με γόνιμο τρόπο την άλλη. Έτσι είμαι σε θέση και πρόκειται να παρουσιάσω σύντομα με την επιστημονική ομάδα στην οποία συμμετέχω, την μελέτη που έχουμε εκπονήσει για μια πανευρωπαϊκή λύση για το χρέος, μια λύση για ολόκληρη την Ευρωζώνη. Διότι είναι προφανές ότι όταν η Αριστερά ζητάει Ευρωπαϊκή Διάσκεψη για το χρέος, πρέπει να έχει πρόταση που να αφορά όλες τις χώρες της Ευρωζώνης και όχι μόνο την Ελλάδα. Αλλά για να τελειώνουμε με το θέμα που θέσατε, δεν θα επιτρέψω ποτέ τη μείωση της προσωπικής μου αξιοπρέπειας, με μοναδικό στόχο την αλλοίωση της φυσιογνωμίας του κόμματός μας. Διαφωνώ επίσης με αυτό που αναφέρατε, ότι δηλαδή και εντός κόμματος, υπάρχουν ανάλογες απόψεις για την πολιτική μου στάση. Έχω απόλυτη εμπιστοσύνη στους συντρόφους μου.

Όμως η στάση σας στις 2 τελευταίες Κ.Ε., επιτρέψτε μου να πω, ότι έχει δημιουργήσει προβληματισμούς

Επειδή ευτυχώς τα γραπτά μένουν, το μόνο που κάνω είναι να υπερασπίζομαι τις αποφάσεις του ιδρυτικού συνεδρίου του ΣΥΡΙΖΑ. Έχω ευθύνη, απέναντι στους συντρόφους μου που με εξέλεξαν τρίτο στην Κεντρική Επιτροπή, αλλά κυρίως απέναντι στον ελληνικό λαό που στηρίζει τον ΣΥΡΙΖΑ.

Πλειοψηφίες και μειοψηφίες μέσα σε ένα κόμμα που ετοιμάζεται να κυβερνήσει έχουν μικρή σημασία, άλλωστε τα όρια έχουν ρευστοποιηθεί, καθώς τα γεγονότα και η πυκνότητα του πολιτικού χρόνου μας έχουν ξεπεράσει. Ότι ανήκω ή ανήκα σε ένα ρεύμα, τάση ιδεών, δεν με «μαντρώνει», δεν με περιχαράκωνει ώστε να μην ακολουθώ τις εξελίξεις, να αντιλαμβάνομαι κινδύνους, και να υπερασπίζομαι μία άποψη και θέση, από όπου και αν προέρχεται, εφόσον την κρίνω ορθή στη συγκεκριμένη συγκυρία. Η τοποθέτησή μου στις τελευταίες Κ.Ε. δεν είναι τίποτε λιγότερο ή περισσότερο από αυτό που προανέφερα, υπεράσπιση των θέσεων και αποφάσεων του ιδρυτικού συνεδρίου για

τις συμμαχίες, τη θέση μας για τις Τράπεζες και το ΤΑΙΠΕΔ, αλλά και πολύ περισσότερο των επεξεργασμένων θέσεων του τμήματος Οικονομικής Πολιτικής για ένα δίκαιο, σταθερό και διαφανές φορολογικό σύστημα, θέσεις που δόθηκαν σε δημόσια διαβούλευση τον Μάρτιο 2013, με την παρουσία και του προέδρου Α. Τσίπρα, σε σχετική ημερίδα που πραγματοποιήσαμε. Η υπεράσπιση των συλλογικών και συνεδριακών αποφάσεων είναι ευθύνη μου, απέναντι στους συντρόφους μου, που ακούραστα δουλεύουν, μέσα στις οργανώσεις και τα Τμήματα του Κόμματος.

Το τελευταίο χρονικό διάστημα, πολλοί αμφισβητούν την σκληρή διαπραγμάτευση που θα κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ ως κυβέρνηση απέναντι στους δανειστές. Λένε πως δεν υπάρχει περίπτωση να συμφωνήσουν στην υπόθεση του χρέους καθώς οι λαοί της Ευρώπης των άλλων χωρών μελών θα καλεστούν, να συνδράμουν οικονομικά. Υπάρχει εναλλακτική λύση που μπορεί να εφαρμοστεί και να γίνει αποδεκτή από τους δανειστές;

Η κρίση χρέους δεν αποτελεί ελληνική υπόθεση. Είναι ευρωπαϊκή υπόθεση, πλήττει την Ιταλία, τη Γαλλία, ολόκληρη την Ευρωζώνη. Δεν θα πάμε να διαπραγματευτούμε ως επαίτες αλλά ούτε ως εχθροί. Αλλά κανείς να μην θεωρήσει ότι είμαστε και «μαθητές». Η Ευρώπη αλλάζει καθώς οι διακηρυγμένοι στόχοι των προγραμμάτων λιτότητας αποτυγχάνουν, η χρηματοπιστωτική αναξιοπιστία επιστρέφει και οι πολίτες κινητοποιούνται. Η Ελλάδα αλλάζει. Ο ΣΥΡΙΖΑ θα είναι η ατμομηχανή των ραγδαίων εξελίξεων.

Οι εξελίξεις της προηγούμενης περιόδου (PSI και ανάληψη του ελληνικού δημόσιου χρέους από τα κράτη και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα) κατέστησαν τη χώρα μας «ειδική περίπτωση» στην ευρωπαϊκή κρίση χρέους. Για την Ελλάδα η ενδεικνυόμενη διευθέτηση είναι αυτή που ακολουθεί το πρότυπο της λύσης που δόθηκε για τη Δυτική Γερμανία το 1953 με τη διάσκεψη του Λονδίνου: διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους και αποπληρωμή του υπόλοιπου με ρήτρα ανάπτυξης. Αυτή είναι η βασική πολιτική μας θέση. Με δεδομένο ότι οι «δόσεις» που παρέχονται από τους δανειστές πηγαίνουν για την αποπληρωμή τόκων και τοκοχρεολυσίων (ομολόγων παλαιότερων δανείων που λήγουν), δεν θα υπάρξει «εκβιασμός» ικανός να κάνει την ελληνική κυβέρνηση να υποχωρήσει. Όσο δεν δίνονται οι «δόσεις» απλώς δεν θα αποπληρώνονται τα ομόλογα που λήγουν.

Βέβαια, η λύση που προτείνουμε για την Ελλάδα δεν είναι η ενδεικνυόμενη για την Ιταλία και άλλες μεγάλες χώρες της Ευρωζώνης: Το σε απόλυτα μεγέθη τεράστιο χρέος των χωρών αυτών, το κατέχουν σε μεγάλο βαθμό οι ευρωπαϊκές τράπεζες και τα ασφαλιστικά ταμεία. Ένα σημαντικό κούρεμα των κρατικών χρεογράφων θα αφήσει εξαιρετικά εκτεθειμένο τον τραπεζικό τομέα (ανάγκη ανακεφαλαιοποίησης τραπεζών) και τα ασφαλιστικά ταμεία και θα αναιρέσει το αρχικό κούρεμα, όπως συνέβη με το ελληνικό PSI.

Μια πρόταση για το σύνολο των χωρών της Ευρωζώνης έχουμε ήδη καταθέσει ως επιστημονική ομάδα με τον Δημήτρη Π. Σωτηρόπουλο και τον Σπύρο Λαπατσιώρα: «Το δημόσιο χρέος στον σύγχρονο καπιταλισμό: Το πλαίσιο μιας προοδευτικής πρότασης για τη Ζώνη του ευρώ», *Θέσεις* 129, Οκτώβριος-Δεκέμβριος 2014, επίσης στο διαδίκτυο: <http://www.theseis.com/images/stories/t129/theseis129-meleti-2.pdf>

Προγραμματίζουμε για τις αρχές Δεκεμβρίου μια δημόσια εκδήλωση στην οποία θα

καλέσουμε ανθρώπους και φορείς ακόμα και πέρα από το χώρο της Αριστεράς, οικονομολόγους, εκπροσώπους τραπεζών και επιχειρήσεων, επιστήμονες και προσωπικότητες από το εξωτερικό, για να συζητήσουμε τη μελέτη που έχουμε εκπονήσει για μια πανευρωπαϊκή λύση για το χρέος. Οι πολιτικές της λιτότητας που καταστρέφουν τους όρους ζωής της κοινωνικής πλειοψηφίας, που διαλύουν αυτό που συνηθίσαμε να ονομάζουμε «ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο», δεν μπορούν να συνεχιστούν, αυτό πρέπει να γίνει σαφές προς κάθε κατεύθυνση.

Ακούγονται, πολλές φορές αντιφατικές απόψεις. Κάτι που μπερδεύει τον ελληνικό λαό και που καταγράφεται και στις δημοσκοπήσεις. Άλλα πολλές φορές εμφανίζεστε να λέτε εσείς, άλλα ο κ. Λαφαζανής άλλα, ο κ. Δραγασάκης...

Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει όργανα και συλλογικές διαδικασίες, παίρνει συλλογικά αποφάσεις που αξιοποιούν τις επεξεργασίες των Τμημάτων και των ομάδων εργασίας, όπου χιλιάδες μέλη καταθέτουν τις επιστημονικές γνώσεις τους, τις απόψεις και τα συμπεράσματα από τους αγώνες τους μέσα στην κοινωνία, και εργάζονται πάντα με γνώμονα το συμφέρον του ελληνικού λαού. Στον ΣΥΡΙΖΑ δεν είμαστε ένα κλειστό κλαμπ στελεχών. Είμαστε ένας συλλογικός διανοούμενος, κόμμα μελών και όχι παραγόντων. Η διαφωνία στο πλαίσιο μιας τέτοιας συλλογικής διαδικασίας είναι κεκτημένο της Αριστεράς. Διαφωνώ δεν σημαίνει, όμως, δεν υποστηρίζω τις αποφάσεις που λαμβάνει συλλογικά το κόμμα μου. Σημαίνει ενισχύω τον προβληματισμό του, βοηθάω να ληφθεί μια όσο το δυνατόν ορθότερη απόφαση στην προοπτική της ανατροπής που θα εξασφαλίσει τα συμφέροντα της κοινωνικής πλειοψηφίας.

Δεν είναι λίγοι εκείνοι που σας κατηγορούν πως υπόσχεστε ανεξαιρέτως, σε όλες τις κοινωνικές τάξεις, προκειμένου να κερδίσετε τις εκλογές, ακολουθώντας μια πρακτική του παρελθόντος. Ακόμη και αν έχετε τη λύση, που θα βρείτε τα λεφτά κ. Μηλιέ;

Πρώτα από όλα μακριά από μένα η αντίληψη «λεφτά υπάρχουν». Αν και ο πλούτος στην Ελλάδα, θεωρώ πως δεν είναι δυνατόν να κάθεται αμέτοχος, και να παρατηρεί τον θάνατο των εργαζομένων. Τη διάλυση της χώρας. Στην πρόσφατη ιστορία της Ευρώπης, στις πρώτες δεκαετίες μετά τον Πόλεμο, το μεγάλο κεφάλαιο υποχρεώθηκε να λάβει υπόψη τις ανάγκες και τις επιταγές των εργαζομένων, του δήμου, των συνεταιρισμών, την ανάγκη της κοινωνίας για πλήρη απασχόληση, για προστασία όσων θα βρεθούν σε ανικανότητα ή έκτακτη ανάγκη, για να υπάρχει κοινωνική συνοχή.

Στη Θεσσαλονίκη ο Αλέξης Τσίπρας ανακοίνωσε ένα πρόγραμμα, που επαναλαμβάνω είναι αυτό που μπορούμε και όχι αυτό που θέλουμε, όπου μέσω ενός μοντέλου δυναμικού, αποτυπώσαμε την κοστολόγηση των πρώτων βασικών μέτρων της κυβέρνησης της Αριστεράς και τις πηγές χρηματοδότησής τους. Δεν είναι τυχαίο ότι αυτό το πρόγραμμα προκάλεσε αμηχανία, και απέτυχε κάθε προσπάθεια αποδόμησής του. Στη Θεσσαλονίκη μιλήσαμε για συγκεκριμένες δαπάνες 11,4 δις ευρώ για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης, την επανεκκίνηση της οικονομίας, την αποκατάσταση της διαπραγματευτικής ικανότητας και της αξιοπρεπούς διαβίωσης των εργαζομένων, και περιγράψαμε τα μέτρα και τις δράσεις για την εξασφάλιση πόρων 12 δις ευρώ

(εξωδικαστικός διακανονισμός των οφειλών προς το δημόσιο με κοινωνικά κριτήρια, πάταξη του λαθρεμπορίου και της φοροδιαφυγής, μέρος του «υπολοίπου» από το δάνειο προς το ΤΧΣ για τη ρύθμιση του ιδιωτικού χρέους προς τις τράπεζες κλπ.).

Σε περίπτωση που η αυτοδυναμία δεν επιτευχθεί, ποιοι θα είναι οι σύμμαχοι για την διαμόρφωση μίας κυβέρνησης με κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ;

Αυτό το πρόγραμμα που προανέφερα, δεν μπορεί παρά να είναι η κόκκινη γραμμή μας. Κι είναι αυτό που καθορίζει συνεργασίες και συμμαχίες. Καμία συνεργασία και συμμαχία που μπορεί να οδηγήσει σε συμψηφισμούς και στρογγυλέματα. Η κοινωνία μας εκτόξευσε στη θέση που είμαστε τώρα, ακριβώς για τον ριζοσπαστικό μας λόγο, και καταβαράθρωσε το κυβερνητικό δίπολο κι όλους τους επίδοξους «από τα μέσα διορθωτές» της σκληρής νεοφιλελεύθερης ατζέντας, όπως τη ΔΗΜΑΡ.

Αυτή είναι και η δική μου κόκκινη γραμμή. Μέσα στην Αριστερά, εγώ όπως και πολλοί άλλοι έχουμε την προσωπική μας ιστορία και πορεία, κάποιοι δεν είμαστε διατεθειμένοι να υπερβούμε κομβικά σημεία αρχών και ιδεολογίας στην προοπτική κυβερνητικών αξιωμάτων. Θυμάμαι μια κοινή συνέντευξη δική μου και 2 πρώην συντρόφων από την ΕΚΟΝ Ρήγας Φεραίος (Β' Πανελλαδική), που ακολούθησαν εντελώς διαφορετικές πορείες (Χρ. Λαζαρίδης, Παν. Παπαπαναγιώτου) στο σημείο που ρωτηθήκαμε και οι τρεις τι γνώμη έχουμε για τους άλλους 2. Γέλασα όταν οι 2 πρώην συναγωνιστές μου, αποφάνθηκαν για μένα με τα ίδια περίπου λόγια, «αμετακίνητος στις απόψεις του». Δεν είμαι αμετακίνητος από πείσμα, αλλά διότι η Αριστερά φέρει συγκεκριμένα αξιακά φορτία αλλά επίσης έχει και ιστορική μνήμη, που σημαίνει επίσης επίγνωση της συγκεκριμένης συγκυρίας, και των δυσκολιών βεβαίως.

Ωστόσο η δυναμική αυτής της συγκεκριμένης συγκυρίας, να είστε σίγουρος ότι θα οδηγήσει στην αυτοδύναμη κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, ώστε να εφαρμοστεί το πρόγραμμά μας, χωρίς εκπτώσεις και συμψηφισμούς.

(1649 λέξεις)

-«Το ΤΧΣ θα περάσει στον έλεγχο του Δημοσίου, έχουμε δικαιοδοσία να κάνουμε τις τράπεζες να δουλέψουν...». Από αυτή τη δήλωση σας να συμπεράνω ότι θα θέσετε ζήτημα αλλαγής των διοικήσεων;

Με κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, το Δημόσιο θα ασκήσει τα δικαιώματα που απορρέουν από το γεγονός ότι κατέχει το σύνολο των μετοχών του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας. Το θέμα των διοικήσεων θα κριθεί σε αυτό το νέο πλαίσιο.